

Rectoria adossada a Sant Pere de Vallcàrquera

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vall de Vallcàrquera
Emplaçament Dins el recinte de Sant Pere de Vallcàrquera.

Coordenades:

Latitud: 41.72574
Longitud: 2.28898
UTM Est (X): 440863
UTM Nord (Y): 4619570

Classificació

Número de fitxa 08134-170
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enrunats
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, n. 1. 08500. Vic.

Fitxes associades:

[Sant Pere de Vallcàrquera](#)

[Llosa sepulcral de Sant Pere de Vallcàrquera](#)

[Retaule de Sant Pere de Vallcàrquera](#)

[Creu dins Sant Pere de Vallcàrquera](#)

[Pica de Sant Pere de Vallcàrquera](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach

Descripció

Murs adossats a l'església de Sant Pere de Vallcàrquera, a la banda nord. Només es conserven la resta d'un enrajolat de maó i els murs perimetrals que recorren vers tramuntana i queden parcialment coberts per un talús de terra. De planta rectangular i orientat sud-est a nord-oest, aquesta edificació era coneguda com la rectoria de Sant Pere de Vallcàrquera i presentava una estructura organitzada en pis inferior, i segurament planta baixa. Aquesta casa es troba situada en una petita pendent i la seva adaptació al terreny natural la va dotar d'una morfologia diferenciada d'on destaca l'adaptació al terreny de part dels murs perimetrals, L'edifici, parcialment en runes, es troba constituït per dos cossos constructius diferenciats i separats per l'actual camí. La part més propera a l'església, a la banda sud es troba en runes. La tècnica constructiva emprada té com a material bàsic la pedra de dimensions petites, treballada bastament i lligada amb argamassa. Les cantonades d'aquest espai es troben rematades per pedres ben escairades de procedència local i amb alguna pedra roja de Tagamanent. A través del negatiu del mur est es pot apreciar que aquest cos tenia una teulada coberta a doble vessant i el material principal el formava la teula aràbiga. No es pot determinar el nombre de dependències en que s'organitzava aquest espai a causa del seu precari estat de conservació. Mentre que l'altra part, a la banda nord, el nivell d'erosió i el mal estat de conservació de les estructures impedeix establir cap mena de descripció. Resten parts d'enderroc i un fragment de mur fet de pedres locals ben disposades en filades regulars i que podria correspondre a la rectoria o a un annex de la mateixa.

Història

Aquesta estructura va associada a la història de l'església parroquial de Sant Pere de Vallcàrquera. La teulada d'aquesta església que s'havia renovat l'any 1413 després que el visitador d'aleshores ordenés fer "unam bonam entostam ad mudum tegulare", ja amenaçava ruïna i tenia goteres. La rectoria, en canvi, era nova i estava molt bé. L'església estava voltada, almenys en part, pel cementiri, documentat per primera vegada l'any 1400 com a "cimiterio Sancti Petri de Vallecàrquera" on ordena Pere Antic el "corpus meum ad tumulandum...in tumulo meo qui ibis est". Aquesta és una de les poques referències a la rectoria adossada al braç nord de l'església de Sant Pere. Es desconeix fins quan va funcionar aquesta rectoria com a tal, ja que tradicionalment el rector va decidir anar a viure en un indret més assoleïat i situat més amunt de Sant Pere a l'edifici conegut com l'actual rectoria en un moment incert de l'època moderna. També es desconeix el moment d'enderrocament d'aquest edifici, aquest relacionat amb la construcció de l'actual mur perimetral que tanca el recinte i que passa pel mig de l'antiga rectoria. Aquest fet possiblement tingué lloc poc abans de traslladar-se la parroquialitat al nucli del Figaró en el decurs del segle XVIII o XIX.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

